

Hebt uw naaste lief

(Love thy neighbor)

Blijspel in drie bedrijven

door

GARY RAY STAPP

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HEB UW NAASTE LIEF - LOVE THY NEIGHBOR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GARY RAY STAPP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2003 by Gary Ray Stapp
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personages

(5 dames, 4 heren, 1 m/v, plus eventueel 1 jongen)

LEONA KRUIJM: vijftiger, bazig en zeer sarcastisch. Ze is een zure, kritische bemoeial, en kampioen afrikaantjeskweker.

JULIA HARKEMA: achter in de twintig of begin dertig en een buurvrouw.

Dubbelrol voor Julia – BAMBI: Gafina's zuster. Uitdagend geklede jonge vrouw die nooit spreekt, maar van wie de lichaamstaal meer dan genoeg zegt.

GAFINA HAMBEFFERSCHMIDT: nieuw in de buurt, veertiger. Ordinaire vrouw met een irritante lach als een machinegeweer.

ROOS STRUYCK : vijftiger, eventueel zelfs 10 of 20 jaar ouder. Een succesvolle, excentrieke makelaarster van wie het handelsmerk een rozenstruik is.

AVA: verkoopster van diverse cosmetische artikelen, "Avon Lady". Piekfijn gekleed en niet bang de strijd met Leona aan te gaan.

Dubbelrol voor Ava: MATHILDA FIESEPELLENFIELT: de schreeuwerige, opdringerige "Flodder" moeder van Gafina. Haar tanden zouden een paard jaloers maken.

ALBERT: echtgenoot van Leona. Gepensioneerd beroepsmilitair, brengt zijn tijd nu vooral op de sofa door.

PAUL HARKEMA: echtgenoot van Julia. Mag graag homoniemen spellen; plundert geregeld Leona's koelkast.

GEORGE: postbode, vijftiger. Altijd goedgehumeurd maar laat geen gelegenheid voorbij gaan om Leona subtiel dwars te zitten.

ZEGER: de wat simpele vrijer van Gafina die Leona het hof maakt. Hij voelt zich het meest op zijn gemak in een pet met oorflappen, overall en vuil hemd.

AGENT FRANK (FRANCIEN) DONER: (m/v) Neemt zijn/haar baan serieus, maar zou nog wel een halfjaar op de politieacademie kunnen gebruiken.

KRANTENJONGEN: (optioneel) puber, doodsbang voor Leona.

DUBBELROLLEN:

Het is noodzakelijk dat de rollen van Ava/Mathilda door dezelfde actrice gespeeld worden om het eind van het stuk geloofwaardig te maken voor het publiek. Om dezelfde reden is het aanbevelenswaardig dat de actrice die de rol van Julia speelt ook de rol van Bambi speelt. In het programmaboekje dient voor de rollen van Ava en Mathilda beide keren de naam van de actrice vermeld te worden. Wie de rol van Bambi speelt dient met iets van mysterie te worden omhuld. Op deze manier is het waarschijnlijker dat het eind van het stuk een verrassing is voor het publiek. Men kan dat bij voorbeeld zo vermelden: *“Bambi – deze rol kan iedere avond door een andere actrice gespeeld worden. Misschien door iemand die u kent, misschien ook door een onbekende. Het is ook mogelijk dat de rol gespeeld wordt door een man in vrouwenkleren – dat wordt wel vaker gedaan. Of misschien is het iemand uit het publiek. Kijk om u heen om te zien of er iemand ontbreekt. Wie weet, de rol zou zelfs door uzelf gespeeld kunnen worden.”*

Synopsis

EERSTE BEDRIJF: halverwege de ochtend, deze dag.

TWEEDE BEDRIJF: de volgende dag.

DERDE BEDRIJF:

1e scène: heel vroeg de volgende ochtend.

2e scène: later diezelfde dag.

3e scène: twee dagen later.

Decor

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van Leona's woning, die aan de westkant van een rustig straatje in een forensendorp staat. De kamer is smaakvol ingericht. Op de eettafel en op het bureautje staan vazen met afrikaantjes. Het opvallendste in de kamer echter is Leona's "wall of honour" een plek waar ze al haar trofeeën heeft opgehangen: medailles, bekers, lintjes, ingelijste diploma's, krantenknipsels over haar successen bij bloemenshows enz. Dit dient vooral om het publiek te laten beseffen hoe belangrijk bloemen kweken voor Leona is en hoe ze daar haar identiteit aan denkt te verlenen.

Er zijn drie ingangen en een denkbeeldig raam aan de voorkant. De voordeur bevindt zich rechts en staat schuin op de kamer, zo mogelijk op een platform met twee treden. Achter de deur is een veranda met een pergola die bedekt is met klimop en met eventueel een hangplant. De deur naar de keuken bevindt zich links. Middenachter bevindt zich een overwelfde (in)gang die naar de badkamer en de slaapkamers leidt. Het denkbeeldige raam bevindt zich rechtsvoor (of eventueel middenvoor) en biedt zogenaamd uitzicht op de voortuin, zodat het publiek het volle zicht heeft op het bespioneren dat plaatsvindt.

Rechts staat een grote sofa met een salontafel. Links staat een kleine eetkamertafel met drie stoelen. Linksachter tegen de muur staat een klein bureautje of schrijftafeltje met een stoel. Het midden van het toneel is leeg, wat de scheiding tussen het woon- en het eetgedeelte aangeeft en tevens de acteurs voldoende ruimte voor hun spel geeft. Losse tafeltjes en lampen kunnen neergezet worden als daar nog plaats voor is.

Geluidseffecten

deurbel, telefoongerinkel, gehamer, openen van een deur, onkruidbrander, ringtone van mobieltje.

Rekwisieten

Eerste bedrijf: Deken en hoofdkussen, koffiepot, kopjes, schoteltjes, borden, servetten, schaal snoepjes, vaas afrikaantjes, krant, romannetje, sofakussens, verrekijker, rozenstruik in een pot, koffiecake, grote tas met Avon pakjes, handdoek, pen, brieven, ansichtkaart, koekjes, bord met daarop “verkocht”, glas water met daarin een hele citroen.

Tweede bedrijf: Verrekijker, grote doos met tuinlampen, klein notitieboekje, fotoestel, cakevorm, broodje, bord met eten, roze flamingo's, pistool.

Derde bedrijf: Doos met flamingo's, foto, deodorant, kam, sokken, “erwt”, koffiebeker, tuinlampen op zonne-energie, krant, tasje, geld, kaart, pamflet, vergunning, hamer, poster, verfblik, rollers en kwasten, plastic om af te dekken, bord met eten, zwabber, morkataart met vorkje op een bordje, damesochtendjas, boeket afrikaantjes, ansichtkaart en fotoestel in tasje, aktetas, onkruidbrander, stofbril, gele en gouden stukjes afrikaantje, handboeien, posters met “gezocht”, pistool, fluitje, plasticwaar, notitieboekje, schalen met eten, doos met ingepakte spullen, mobieltje, champagne en glazen, roze flamingo's.

Aantekening voor de productie

Verwisseling kostuums/decor Derde Bedrijf: De tijd die nodig is voor Albert die zijn bed opmaakt en later Paul die eten haalt en met de verrekijker uit het raam kijkt, dient zo lang te zijn als nodig is voor het snelle verkleeden van Leona. Om een snelle decorwisseling aan het einde van de 2e scène mogelijk te maken, dienen alle speler die op het toneel staan de trofeeën, onkruidbrander, spullen van tafel enz. mee te nemen als ze tijdens de black-out afgaan. Julia, Roos en Ava brengen de spullen die op tafel moeten staan met zich mee als ze hun plaats innemen voor de 3e scène. En doos met tissues op het bureau zou handig zijn voor Leona om de morkataart van haar gezicht te veggen.

Suggesties voor de kostuums

GAFINA: een rode pruik, getoupeerd en hoog opgestoken of anderszins “ordinair”. Gekleed in schreeuwende kleuren of patronen, niet vloekend bij elkaar, maar met een zekere flair en passend bij haar persoonlijkheid. Valse wimpers en zware make-up helpen om haar personage verder te bepalen en te accentueren hoe verschillend ze van Leona is.

MATHILDA: haar uiterlijk dient een overdreven uitbeelding van een volkswrouw te zijn. Wees niet bang het stereotype te overdrijven. Het is heel belangrijk een groot verschil in uiterlijk te creëren voor de rollen van Mathilda en Ava die door dezelfde actrice gespeeld worden. Een zeer armoedige haardracht, eventueel met een paar krulspelden erin, kousen met grote gaten erin, een bril met grote glazen, te grote rubber laarzen, een jasshort met grote zakken of een linnen tas om haar coupons, vergunningen en poster te bewaren zijn een paar suggesties.

LEONA: zij is keurig gekleed in een comfortabele blouse en nette broek, heeft altijd een parelketting om en een broche op. Ze heeft een chique leesbril aan een ketting om haar nek. Het camouflagepak mag best veel te groot zijn, want dat was van Albert toen hij nog in het leger werkte. Ze moet het pak echter wel met parelketting en broche dragen.

JULIA: heel eenvoudig, wat saai gekleed, een beetje truttig.

BAMBI: haar uiterlijk staat in schril contrast met dat van Julia. Iedere outfit - of het nu een verleidelijk japonnetje is, een bloot topje met shorts of een bikini, tezamen met een donkere zonnebril - dient totaal anders te zijn dan wat Julia ooit maar zou overwegen om te dragen en die zodoende alle persoonlijkheid creëert die ze nodig heeft.

ALBERT: hij draagt gemakkelijke kleren als een T-shirt, boxershort, sokken en eventueel een spijkerbroek of joggingbroek.

EERSTE BEDRIJF

ALS HET DOEK OPGAAT is het halverwege de ochtend. We zien Leona's huiskamer. ALBERT ligt onder een deken op de sofa. JULIA gluurt door het raam rechtsvoor naar buiten. LEONA komt op uit de keuken links. De tafel is gedekt met kop en schotels, bordjes, koekjes, servetten, een schaal met snoep, een boek met afrikaantjes, een krant en een romannetje.

LEONA: Julia, heb je al iemand gezien?

JULIA: Nee, buuf. En ik heb de hele tijd dat je in de keuken was voor het raam gestaan.

LEONA: Ik kan het gewoon niet uitstaan! Ik moet weten aan wie Roos het huis van mevrouw De Vries laat zien. Hier schiet ik gewoonweg zo van in de stress. Ik zal je één ding vertellen, Roos kan maar beter heel voorzichtig zijn met het soort mensen dat ze hier naar aan de overkant laat verhuizen. Zie je al iemand?

JULIA: Nee, buuf. Ik zie nog niets of niemand, behalve die grote Toyota van Roos. Je weet wel, die bruine die bijna roze lijkt, maar niemand vindt dat hij roze is, behalve ik, maar ik kan er niets aan doen, het lijkt net roze... een soort vies bruinroze, maar roze.

LEONA: Julia, ik weet in wat voor auto Roos rijdt. En ja, dat is een Toyota, maar het is geen roze Toyota. Hij is zelfs niet bruin. De kleur is champagne. Dat heb ik je al eerder verteld. Je man heeft het je verteld! Jan en alleman met wie je gediscussieerd hebt over de kleur hebben je verteld dat het niet roze is. Zelfs Albert zegt dat de kleur niet roze is en hij zegt gewoonlijk geen woord als het niet strikt noodzakelijk is. Nietwaar, Albert?

ALBERT: *(nog steeds op de bank onder een deken, zijn gezicht verborgen)* Huh?

LEONA: De auto van Roos... die is NIET roze, toch?

ALBERT: Nee.

LEONA: De kleur is champagne, hè?

ALBERT: Ja.

LEONA: Vertel eens, Albert, hoe zou jij de kleur champagne omschrijven? *(pauze voor een antwoord)* ALBERT! Weet je wat voor kleur champagne is?

ALBERT: Nee.

LEONA: Dat dacht ik al! Als ik zei dat het knaloranje was, zou je het ook met me eens zijn, nietwaar, Albert?

ALBERT: Ja.

LEONA: Het kan je eigenlijk geen sikkepit schelen, hè, Albert? *(loopt naar ALBERT toe met een opgerolde krant in haar hand)*

ALBERT: Nee.

LEONA: Wat een spreker is die man! Hé, Albert? *(ze slaat hem met de krant)*

JULIA: Hij is een man van weinig woorden.

LEONA: Dat mag je nog eens zeggen.

JULIA: Hij is een man van weinig woorden.

LEONA: Ik bedoelde het niet letterlijk.

JULIA: Je bedoelde het niet wat—?

LEONA: Laat maar. *(loopt terug naar de tafel)* Ik geef de moed op wat jou betreft, Albert! Julia, ik waarschuw je, laat je man nooit op de sofa gaan liggen. Als je dat doet, zie je hem nooit meer. Moge God mijn getuige zijn! Hij is ontzettend lui, nergens goed voor... en ik benadruk NERGENS! Hij is zelfs te lui om tegen te spreken. Ik snap niet hoe hij ooit carrière in het leger heeft kunnen maken. Zijn vervroegd pensioen was een hel voor mij, Julia!

JULIA: O, Leona, zo beroerd is Albert nu ook weer niet. *(loopt naar de sofa en gaat er achter staan)* Hij had zoals sommige mannen de helft van zijn tijd in de kroeg, de biljartclub of op vergaderingen van de Rotary Club kunnen doorbrengen. Jij boft dat je hem iedere dag en nacht bij je thuis hebt.

LEONA: O, o... wat is hij gezellig!

JULIA: Weet je, Leona, ik realiseer me opeens dat ik me niet kan herinneren hoe Albert eruitziet. Ik heb hem toch al eens eerder gezien, hè?

LEONA: Hoe lang woon je al in dit straatje?

JULIA: Ongeveer anderhalf jaar nu.

LEONA: Nee, ik betwijfel of je hem ooit gezien hebt. Maar trek het je niet aan, ik kan me niet eens herinneren hoe hij eruitziet!

JULIA: *(leunt over de bank en geeft ALBERT wat klopjes)* Hoi, Albert! Waarom trek je die deken niet van je hoofd zodat ik je kan bekijken.

LEONA: Nee! Niet doen! Ben je gek? *(geschokt door het standje keert JULIA terug naar een eetkamerstoel en gaat zitten)* Hij bivakkeert nu al drie maanden lang op die bank— die zit waarschijnlijk aan hem vastgeplakt! Ik wil niet weten hoe hij eruitziet. Ik probeer me gewoon te herinneren hoe hij was. Albert? ALBERT!

ALBERT: Wat?

LEONA: Fris het geheugen van Julia en mij eens op wat betreft de kenmerken van jouw persoontje. Ben je knap? *(ze pakt een romannetje en bekijkt de omslag)*

ALBERT: Nee.

LEONA: Is je haar dik, krullend en zwart?

ALBERT: Nee.

LEONA: Zijn je schouders en je borst breed, je benen als boomstammen?

ALBERT: Nee.

LEONA: *(begint opgewonden te raken terwijl ze ademloos spreekt)* Heb je ogen die helderblauw zijn en me toefluisteren... Kom naar mijn bed en... hou me vast?

ALBERT: Nee.

LEONA: Ja, dat is mijn Albert. Zoals ik al zei, laten we hem maar toegedekt houden. Ik vergeet liever de werkelijkheid om in plaats daarvan te genieten van het fantaseren over wat die klomp vlees op de sofa zou kunnen zijn.

JULIA: Misschien moet ik maar weggaan en jullie twee alleen laten. *(wil weggaan van tafel)*

LEONA: Dat meen je niet! *(duwt JULIA terug op haar stoel, loopt dan naar het raam rechtsvoor)* Goeie genade! Roos is al een lange tijd met die mensen bezig. Ze moeten interesse hebben in het kopen van dat oude huis. Hoewel ik me kan voorstellen dat het moeilijk verkopen is voor Roos. Aangezien het aan de oostkant van de straat staat! Maar Roos kan een bikini aan een Eskimo verkopen met bovendien een voorraad zonnebrandolie voor een jaar.

JULIA: *(loopt naar LEONA)* Wat mankeert er aan de oostkant van de straat, Leona?

LEONA: Dan krijgt de voortuin geen ochtendzon! Absoluut essentieel voor het kweken van een perk prachtige bloemen.

JULIA: O ja, en je geraniums zijn gewoon schitterend.

LEONA: Julia, dat zijn geen geraniums, dat zijn afrikaantjes. En niet zomaar afrikaantjes maar BEKROONDE afrikaantjes! Mijn hele tuinclub is er jaloers op!

JULIA: Sorry, Leona, ik haal bloemen altijd door elkaar.

LEONA: Uh huh... dat en kleuren!

JULIA: Dus het is de zon die ze zo mooi maakt?

LEONA: Ja, dat en mijn groene vingers.

JULIA: O, dat is vreselijk, daar moet je naar laten kijken.

LEONA: Waar heb je het over?

JULIA: Je vingers... het zou koudvuur kunnen zijn.

LEONA: Julia, groene vingers betekent... o. laat maar! En jij bent nog wel met een schoolmeester getrouwd. Stel je voor! Julia, weet je zeker dat je die mensen bij Roos niet gezien hebt?

JULIA: Ja, buuf, ik weet het zeker. Ik heb alleen dat jonge stel gezien dat ze vanmorgen vroeg hierheen bracht. En dat leken me ook zulke leuke mensen.

LEONA: Leuke mensen? Leuke mensen? Ze hadden vijf koters bij zich. En zo te zien was ze nog drachtig ook.

JULIA: In klederdracht? Ik dacht dat die jurk van haar heel modern was.

LEONA: Nee, ze liep niet in klederdracht. Ze was zwanger!

JULIA: Ze zou het moeten proberen. Klederdracht verhult veel als je zwanger bent.

LEONA: *(geeft klopjes op JULIA'S hand)* Zoek maar wat vrolijke kleurtjes voor je doos kleurkrijtjes! Ik bedoelde alleen dat ze te veel kinderen hadden! Ze zouden hier in de buurt niet passen.

JULIA: O, ik zou kinderen in de buurt enig vinden. Ik zou in mijn voortuintje kunnen gaan zitten en kijken hoe de meisjes hinkelen en touwtjespringen in ons rustige straatje en de jongens voetballen. Krijg je van het idee alleen al niet een brok in je keel?

LEONA: Ja, en ik stik er bijna in.

JULIA: *(pakt een kussen van de sofa en stopt het onder haar shirt)* Ik wou dat Paul en ik kinderen konden krijgen.

LEONA: Tel je zegeningen! *(trekt het kussen bij JULIA weg)* Trouwens, als die mensen het huis kopen, kunnen ze een paar van hun kinderen aan jullie geven. De hemel weet dat ze er genoeg hebben. O, wat zeg ik nu? Ze kunnen dat huis niet kopen. De straat zou een pretpark worden. Overal rennende kinderen. Achter de bal aanzitten in mijn tuin, met een stok langs mijn hek lopen... mijn be kroonde afrikaantjes vertrappen! Druipende neuzen, tranende ogen, blote voeten met altijd en eeuwig vieze teennagels. En allemaal vals zingend: "Hai, buurvrouw Kruim" en proberen me te knuffelen zodat ze hun smerige snotneuzen aan mijn kleren kunnen afvegen. Ik denk dat ik over mijn nek ga.

JULIA: Ik zou ze wel knuffelen en hun neusjes vegen. Kinderen zouden de buurt opfleuren.

LEONA: Uhhhhggg. Maak je geen zorgen over het opfleuren van de buurt. Ik wed dat ze in een geelgroene stationcar rijden die vloekt bij mijn afrikaantjes omdat het niet in ze opkomt die te parkeren in de garage waar ie hoort. Nee, we kunnen hier geen loslopende kinderen in de buurt gebruiken. Hopelijk laat Roos het huis aan kinderloze mensen zien. *(pakt de verrekijker die aan de muur hangt en kijkt ermee door het raam)* Julia, weet je zeker dat je ze niet gezien hebt?

JULIA: Ik weet het zeker, Leona. Ik was druk bezig Paul te helpen met het schilderen van onze slaapkamer. Het is zo'n schattig nieuw kleurtje. Je moet eens komen kijken.

LEONA: Het is een mooie tint blauw. (*JULIA kijkt verbaasd dat ze dat weet, terwijl LEONA bij het raam wegloopt*) O, ik weet niet hoe het kan dat ik ze niet gezien heb.

JULIA: Ik weet het ook niet. O, ik heb tegen Paul gezegd dat je wilde dat hij je badkamer opnieuw voor je schilderde. Hij zei dat hij daar deze week aan toe zou komen. Ik waardeer het echt dat je hem dat laat doen. Je weet dat hij dol op schilderen is. En aangezien het nu voor hem als schoolmeester zomervakantie is... moet hij iets te doen hebben.

LEONA: Ja, ja, ja... graag gedaan. (*geeft in het voorbijgaan een trap tegen de sofa als ze naar de tafel loopt*) Ik krijg Albert nu eenmaal niet zo ver het te doen!

JULIA: O, Leona! Roos is net uit het huis van mevrouw De Vries gekomen!

LEONA: Heeft ze iemand bij zich?

JULIA: Nee, buuf, maar ze heeft haar struik bij zich.

LEONA: Hmmm! Geen verkoop.

JULIA: Leona, ze stapt niet in haar grote roze Toyota. Ze komt deze kant op!

LEONA: Wat?

JULIA: Ze komt hierheen, naar jouw huis.

LEONA: Vlug! Kom hier en ga aan tafel zitten! Ze mag niet denken dat we haar bespioneren; iedere stap van haar in de gaten houden. Het zou verkeerd zijn als ze het idee krijgt dat wij de nieuwsgierige Aagjes van de buurt zijn.

JULIA: Woont hier een Aagje?

LEONA: Ga zitten!

(De DEURBEL gaat; daarna wordt de deur meteen open geduwd.)

ROOS: Joehoe! Leona...?

LEONA: Kom binnen, Roos. (*ROOS komt op door de voordeur rechts, met een rozenstruik in een bloempot bij zich*)

ROOS: Morgen, Leona. Julia, hoe gaat het met jou?

JULIA: Goed, Roos, dank je.

LEONA: Hoe ik me voel hangt van jou af, Roos.

ROOS: Van mij? Wat bedoel je daar in hemelsnaam mee?

LEONA: Zeg me dat dat stel met het leger koters het huis van mevrouw De Vries niet koopt.

ROOS: Wie?

JULIA: De lui met de geelgroene stationcar.

ROOS: Wie?

LEONA: Dat idiote stel met al die kinderen aan wie je vanmorgen het huis liet zien. Alsjeblieft, vertel me dat zij mijn straatje niet onveilig komen maken.

ROOS: Dat doen ze niet. *(ploft de rozenstruik vóór LEONA op tafel)*

LEONA: Halleluja! *(zet de rozenstruik geërgerd op de grond)*

ROOS: Maaaar... *(loopt naar het raam rechtsvoor en kijkt naar buiten)*
...ik heb op dit moment een ander stel aan de overkant dat meteen in deze buurt wil komen wonen.

LEONA: *(marcheert naar ROOS, duwt haar opzij zodat zij naar buiten kan kijken)* Het is je geraden, Roos, dat het geen drugsdealers zijn!

ROOS: Vergeef me, Leona, ik heb er niet aan gedacht ze te vragen of ze deel uitmaakten van een Colombiaans drugskartel.

JULIA: *(loopt naar ROOS)* O, Roos, vertel op, wat zijn het voor mensen? Leuke lui, vast wel. *(op dit moment moet ROOS tussen de twee ANDERE VROUWEN in staan)*

ROOS: O, heel leuk.

LEONA: Nou, vertel op.

ROOS: Eens kijken. Ze heten Smit en komen uit de randstad. Ze willen weg van de alle misdaad en verkeersopstoppingen en al die drukte. Ik heb begrepen dat hun buurt hard achteruit ging.

LEONA: Hoe oud zijn ze?

JULIA: Hebben ze kinderen?

ROOS: *(tegen LEONA)* Ongeveer jouw leeftijd. *(tegen JULIA)* Niet dat ik weet.

LEONA: Wat doen ze voor de kost?

JULIA: Vindt ze zelf kleren naaien leuk?

ROOS: *(tegen LEONA)* Computerprogrammering. *(tegen JULIA)* Niet dat ik weet.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto